

Jean-Marc Warszawski Kurt Weilltől Párizsig...

Fotó: Kasza Gábor

Tárt karokkal várják a New York-i, berlini, londoni, brüsszeli és párizsi színházak. Amikor a színpadra lép, és felcsendül szívébe markoló mezzoszopránja, szavainak érzéki erejével mélyen megérinti a közönséget. Érzelemgazdag előadasmódjával egyszerre letaglóz és felemel, elementáris erővel emlékeztetve minket emberi mi-voltunkra.

Egyedülálló tehetsége méltó rangot biztosított számára a leghíresebb szonénekesek sorában, a két nagy klasszikus, Florelle és Lys Gauty után, valamint a közelmúlt sztárjai – Colette Magny, Caura Vaucaire, Barbara és Juliette Gréco mellett.

Szilágyi Enikő, magyar-osztrák-román származású erdélyi menekült... akár csak Bartók Béla. Született Kolozsvárott, németesen Klausenburgban. A marosvásárhelyi Színház- és Filmművészeti Egyetem diákja, majd diplomása. Jóval tanulmányai befejezése előtt rádiómikrofonnal a kezében énekel, televíziós stúdióműsorokban lép fel, filmkamerák előtt és színpadon játszik. Románia nagy egyetemi városaiban és kulturális központjaiban vendégszerepel.

Négy évet él Belgiumban, megszerzi a belga állampolgárságot, aztán Magyarországra, illetve Franciaországba költözik.

Első számottevőbb szerepeinek klasszikusan népies repertoárja a háború utáni legendás Berliner Ensemble, illetve a Jean Vilar-féle Párizsi Nemzeti Népszín-

Jean-Marc Warszawski **De Kurt Weill à Paris**

À New York, à Berlin, à Londres, à Bruxelles, à Paris, dès qu'elle met en théâtre sa belle et poignante voix de mezzo-soprano, Enikő Szilágyi s'impose, vise à fleur de mots ce qu'il y a de meilleur dans la tripe de son auditoire, le don de l'émotion et touche et fait mouche, nous rappelle avec force à notre humanité.

Elle est une puissante personnalité qui a pris place dans la tradition des grandes interprètes de chanson, après Florelle ou Lys Gauty, qu'il faut citer ici, et plus proche de nous Colette Magny, Caura Vaucaire, Barbara, ou Juliette Gréco.

Exil de Enikő Szilágyi, hongroise-autrichienne-roumaine de Transylvanie comme Béla Bartók, née à Klausenbourg (nom allemand pour Cluj-Napoca). Elle suit le cursus académique de l'Université de Théâtre et Cinéma de Targu-Mures – Roumanie, dont elle est diplômée. Bien avant la fin de ses études, elle est déjà devant les micros des radios, sur les plateaux de télévision, devant les caméras de cinéma, et sur les planches des théâtres. Elle joue dans les grandes villes universitaires et hauts lieux culturels de Roumanie.

Elle réside quatre années en Belgique, acquiert la nationalité belge, puis s'installe en Hongrie et en France.

Elle interprète des premiers rôles importants dans un beau répertoire classique populaire, proche de ce que développait, dès après la guerre, le mythique Berliner Ensemble, ou à Paris, un peu plus tard, le théâtre de Jean Vilar : Marguerite Duras, Beckett, Heiner Müller, Pirandello, Euripide, Ibsen, Schiller, Dostoïevski, Garcia Lorca, Goldoni, Arthur Miller, Shakespeare, Sophocle, Brecht – bien sûr, avec l'opéra de quat'sous, dans le rôle de Polly –, George Bernard Shaw, Machiavel. Une soixante de rôles au théâtre, une vingtaine au cinéma.

Elle a reçu de nombreuses récompenses : le prix de la meilleure interprétation féminine au Festival du Théâtre de la Jeunesse en Roumanie. Le prix

ház darabjaira emlékeztet: Marguerite Duras, Beckett, Heiner Müller, Pirandello, Euripidész, Ibsen, Schiller, Dosztojevszkij, García Lorca, Goldoni, Arthur Miller, Shakespeare, Szophoklész, G. B. Shaw, Machiavelli és Brecht – ez utóbbinál a Koldusopera Pollyjának szerepében. Mintegy hatvan színházi és húsz filmszerep.

Számos elismerést kapott: a legjobb női szereplőnek járó díjat a Román Ifjúsági Színházak Fesztiválja alkalmából; a legjobb női szereplőnek járó díjat a Román Filmszemlén; színházi munkásságáért Budapesten kétszer is kitüntették, Magyarországon pedig az év legjobb színházi színésznőjeként négyszer is nívódíjat kapott. Kitüntették a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével.

1996 körül a dal műfaja – és azon belül is a francia sanzonok világa – felé fordul, és saját megzenésített művei mellett olyan előadók szerzeményeiből válogat, mint Édith Piaf, Boris Vian, Léo Ferré, Jacques Brel, Barbara vagy Kurt Weill. Számos országban fellépett már, és több mint ezer ilyen dalestet tudhat maga mögött. Kiváló kritikákat kapott: a jellemzően kedvező visszhang mellett előadásait mindenütt mély megrendülés és egyöntetű lelkesedés kísérte.

Szilágyi Enikő ma Párizsban él, a Szajna-parttól nem messze, és a legtragosabb színházak – a Théâtre Déjazet, a Théâtre Lucernaire, a Salle Gaveau, a Palais de la Paiva és a Théâtre des Nouveautés – színpadjain lép fel...

